

kunde føres igjennem; men det er aabenbart nødvendigt, at, naar Sagen skal føres videre, navnlig paa dette Tidspunkt, med nogen Nytte, saa maa der være Enighed mellem alle medvirkende Faktorer, og først og fremmest maa Lovforslaget være bragt i en Form og have et Indhold, som Regjeringen kan tage imod, og som Indenrigsministeren er villig til at føre gennem det andet Thing; ellers er det Hele spildt Arbejde. Jeg vil imidlertid haabe, at det ærede Medlem for Veile' Amts 2den Valgfreds nu vil gjøre sit Bedste i Finantsudvalget for at give Lovforslaget en saadan Eftikfelse, at der, endnu inden Viden er omme, og inden vi have Foraars- og Sommerid, kunde opnaas Noget ad den Vej, som Lovforslagets Lante nærmest har tilsigtet at ville gaa. Jeg skal altsaa stemme for det ærede Medlems Forslag om at henvise Sagen til Finantsudvalget.

Bøffen: Jeg skal heller ikke, efter de Udtalelser af mere eller mindre Velvillie, der ere fremkomne overfor dette Forslag, fraraade, at der gjøres Forsøg paa, om der virkelig kunde komme et positivt Resultat ud af Sagen; men jeg tror ikke, det er heldigt dertil at vælge Finantsudvalget som Udgangspunkt, idet det er et temmeligt vidtløftigt Massineri og vanskeligt at samle, og jeg ikke antager, at Forholdene i Finantsudvalget ere særlig egnede til Behandling af denne Sag. Jeg tror, at man fremmer den lettest og hurtigst ved at lade den behandle i et lille særstilt Udvalg, hvor det vil være meget lettere at samle de Kræfter, som ville tage denne Sag i sin Haand; det vil da vistnok være lettere at komme til et endeligt Resultat. Jeg tror derfor, at det vilde være at foretrække, at man valgte et særligt Udvalg, forsaavidt man ikke mulig vilde foretrække at lade denne Sag behandle i Udvalget for Understøttelseslaster; men efter den Forklaring, vi fik af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (Rosen), der, som jeg veed, er Medlem af dette Udvalg, kunde dette maasse løde paa Modstand, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at der angaaende denne Sag nedsættes et særligt Udvalg paa 5 Medlemmer, som maasse kunde vælges imorgen, og at man fremmer Sagen saa hurtigt som muligt for at naae et positivt Udbytte. Jeg tror, som sagt, ikke, at det er praktisk rigtigt at lade Finantsudvalget behandle den Slags Sager.

Formanden (Krabbe): Der foreligger saaledes to Forslag, eet om Sagens Henvisning til Finantsudvalget og et andet om dets Henvisning til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Berg: Jeg vil henstille til Thinget, hvad det vil gjøre; det er mig aldeles ligegyldigt. Jeg har antaget, at vi havde en Sikkerhed deri, at vi i Finantsudvalget have den oprindelige Forslagsstiller (Tauber), som har en vis Fortid, og dernæst, at, dersom Finantsudvalget holdt et lille Møde om Loven og kunde enes med Regjeringen derom, og alle Grupper vare enige, saa var der maasse nok saa stor Garant for, at det kunde træffe Thingets Mening, saa at Sagen kunde gaa lettere igjennem, som naar man nedsatte et Udvalg paa 5 Medlemmer. Dette skal jeg imidlertid ganske henstille; der er Noget, der taler for begge Forslag, og jeg har blot stillet mit Forslag af denne formelle Grund, fordi vi staa ved 3die Behandling. — Jeg ønsker kun at rette et Par Ord til det ærede Medlem for Odense (Koch) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Rimestad). Naar de Begge udtalte, at jeg burde have fremsat Bemærkninger angaaende Lovforslaget tidligere, saa skal jeg dertil sige ligeoverfor det ærede Medlem for Odense, at jeg slet ikke har Noget imod endelig at stemme for dette Lovforslag, saa at det kunde blive til Lov den Dag imorgen (Rimestad: Det kan det jo ikke.) Det har jeg ikke Noget imod. De Herrer kunne dog ikke sige, at, fordi de træde op imod et Lovforslag, er det umuligt, at det kan blive til Lov. Man har vel Lov til at føre en Sag videre og lade de Paagjældende selv faae Ansvaret for, at den ikke kommer til et Resultat; det kan man gjøre. Der kan være Logik i den Stilling, det ærede Medlem selv anbefaler, at forkaeste begge Forslag om Henvisning til Udvalg og at sende Sagen over til Landstinget, for at lade det afgjøre den. Saalænge Forslaget var under Forslagsstillerens Ledelse, var hans Ønske om Behandlingsmaaden for mit Vedkommende en Lov, da Indholdet ikke forhindrede mig i at stemme derfor; thi jeg er ingenlunde imod Statsunderstøttelse i saadanne Diemed, enten det er midlertidigt eller vedvarende. Jeg ønsker, at den skulde være vedvarende, og at der skulde være visse nærmere bestemte kontrolerende Regler for Statshjælp til Selvhjælp; naar den skal være midlertidig, har det derimod ikke saa Meget at sige. Da nu dernæst Summen ikke overstiger overfluelige Grændser og overhovedet Bestemmelsen ikke i og for sig indeholder noget Princip — den gjælder kun for et Aar — har det undret mig i det Hele taget, at man netop iaar fra den Side har villet gjøre saadanne Opbøvelser imod Lovforslaget, som slet er; men Faktum er, at det er slet. Spørgsmaalet er: kunne vi naae Noget efter den Stilling, der er tilfede? Nu har jeg forklaret de Herrer, hvorfor jeg ingen Anledning har til at unblade at stemme for det Forslag, der laa for, naar det forelaa usforandret, og som Følge deraf ikke talt nærmere derom paa de tidligere Stadier. Jeg skal, som